

JAUME BRU I VIDAL



El vint-i-nou de juliol de mil nou-cents vint-i-un a Sagunt, amb la calor, ve al món Santiago Bru.



Al carrer de l'oceria juga a pilota i boletès després de la guerra vindria i hagueren de fer maletès



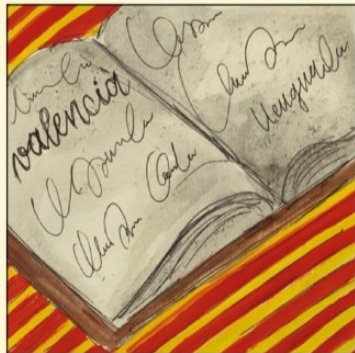
Sagunt, Faura i Gandia són pobles on ell visqué; al primer, tota la vida, als altres, temporalment.



Vine a la casa pairal on el iaio té la farga; al bell mig de Camin'ral contempla la vida llarga.



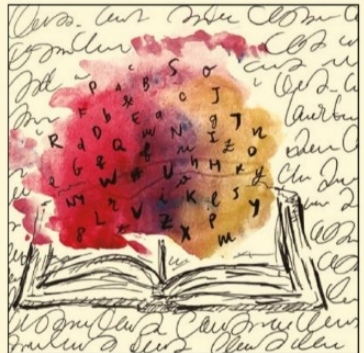
A filosofia i lletres fa amics de veritat: Fuster, Guarnier i Estellés, el Grup Torre i Lo Pol' Penit.



De la llengua signatari, defensor, discret, tímida, com a tret identitari sempre parla valencià.



Els pares són testimoni de l'amor i del festeig fins contraure matrimoni amb Maria Angels Ripollés.



Nos fills, llibres, competis, cartes i hores tortulianes... De Sagunt, fill predilecte i premi de les lletres valencianes.



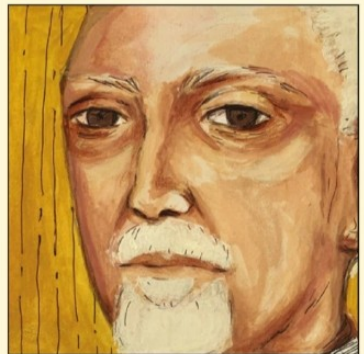
Preu el vol inicial enlairant l'alta encesa. Retrobament de l'home encara sobrevolant la gloriosa



De Sagunt i de València és cronista oficial. Funda Penya Esvoradora i la revista Brasal.



Mestre, historiador, arxiver, bibliotecari, poeta, investigador, cronista i funcionari



Per tot el poble estimat, discretament i tranquil, Santiago o Jaume Bru i Vidal tanca els ulls l'any dos mil.

